

Búcsú városunk díszpolgárától

Budakeszi gyászolja De Ponte Józsefet, a festőt és grafikust, városunk díszpolgárát, aki 83 éves korában 2006 május 16-án a Baden-Württembergi Schwaigernben meghalt.

De Ponte József 1922-ben Budakeszin született, majd Budapesten a Képzőművészeti Főiskolán, aztán Bécsben Herbert Böcklnél tanult. A II. világháború után kitelepítették, kiűzték Magyarországról. Először Heilbronnban, majd 1965-től Schwaigernben élt.

A művész haláláig aktívan dolgozott, számos műve maradt az utókorra: könyvillusztrációi, olajfestményei, üveg- és mozaiképei, grafikák és litográfiák. Sokféle technikát alkalmazott. Specialitása volt az épületek színes mozaikkal és ablakmozaikkal való díszítése.

Tagja volt a Német Lovagrendnek. 1984-ben megkapta Baden-Württemberg tartomány kulturális nagydíját.

Több mint 60 templomot díszítenek alkotásai, óvodák, iskolák, valamint kórházak épületeinek díszítésével is foglalkozott. Schwaigernben különösen sok épületen található a művész alkotásait: Szt. Márton templom, a ravatalozó ház, a Volksbank épülete, a takarékszövetkezet épülete, a város háza, a Hollunder pincészet.

1996-ban az Országos Német Önkormányzat a legmagasabb kitüntetését adományozta neki.

2003-ban Budakeszi Díszpolgárává avatták, amikor Ulmban életmű kiállítást rendeztek 80. születésnapja alkalmából.

A Magyarországi Németek címere a művész alkotása.

Budakeszin 1996-ban a Szt. László házban bemutathattuk kiállítás keretében grafikáit.

A kálvária hegyen a XII. Stáció olajképét festette valamint a kápolna üvegmozaik ablaka, a feltámadt Krisztus is az ő alkotása.

A Budakeszi városháza falán az „Emlékezés” tábláját is ő tervezte.

Temetésén Budakeszi város képviselőiben Farkas Gyula polgármester és Kóthyne Herczeg Mária a német önkormányzat elnöke búcsúztatta.

De Ponte József emlékét tisztelettel és szeretettel megőrizzük.

Kóthyne Herczeg Mária
elnök

Budakeszi Város Német Önkormányzata

***

Liebe Familie de Ponte, meine sehr geehrten Damen und Herren, liebe Trauergemeinde.

Im Name unseres Bürgermeisters Gyula Farkas und im Name des Vorsitzenden der Landesselbstverwaltung der Ungarndeutschen Herrn Otto Heinek nehme ich heute tief bewegt Abschied von Josef de Ponte, unserem verehrten Ehrenbürger von Budakeszi und Mitbürger unserer Stadt.

Sein Name ist in vielfältiger Weise mit Budakeszi und mit den Ungarndeutschen verbunden, überall, wo er in Erscheinung trat.

Auch wenn er aus seiner Heimat vertrieben wurde und hier in Deutschland, in Schwaigern ein neues Zuhause gefunden hatte, so hat er seine Heimatstadt nie vergessen.

Er war ein Künstler, der mit Kreativität

und Weitblick einen festen Standpunkt bezog, der sich immer für seine Heimatstadt einsetzte, der in seinen Werken immer die Werte und Traditionen seiner Mitmenschen gezeigt hat.

Lieber Józsi, wir in Budakeszi, in Ungarn waren und sind heute noch stolz, dass du einer der unseren bist.

Auch deine Unterstützung der Ungarndeutschen mit deinen Werken und Grafiken haben überall Spuren hinterlassen – sichtbare wie die grafische Gestaltung des Wappens der Landesselbstverwaltung der Ungarndeutschen.

chen, aber auch und in besonderem Maße für die Augen unsichtbare – nämlich in unseren Herzen.

Für diese Verbundenheit, diese Achtung und Wertschätzung deiner Heimat und der Mitmenschen werden wir immer dankbar sein.

Ich selbst durfte diese Verbundenheit und Wertschätzung in besonderem Maße genießen durch deine Unterstützung bei meinem Wirken für die Ungarndeutschen in unserem Land, und auch in der Stadt Budakeszi. Du hast mir viel geholfen mit deinen konstruktiven, aber mitunter auch kritischen Ideen und Ratschlägen. Dafür möchte ich dir, auch hier, ganz persönlich danke sagen!

Józsi, wir geben dir heute ein Stück Heimat Erde aus dem Garten deiner Familie mit auf deinen letzten Weg und versprechen dir, so wie du nie deine Heimatstadt, so wie du nie uns Mitbürger von Budakeszi, so wie du nie uns Ungarndeutsche vergessen hast, so werden auch wir dich nie vergessen. Ruhe in Frieden!

*Búcsúznunk Tóled, de nem felejtünk el soha, szívünkben örökké élsz!
Nyugodj békében!*

Kóthyne Herczeg Mária gyászbeszéde

*Der Tod ist groß,
niemand kennt den Tod.
Es weiß auch keiner,
ob er nicht das
größte Geschenk
für den Menschen ist...*

Röhr

Nach einem erfüllten Leben hat Gott meinen Mann,
unsere Vater und Großvater zu sich genommen.

Josef de Ponte

Josef de Ponte, Akademischer Maler

* 5.10.1922

† 16.5.2006

Katharina de Ponte, Schwetzingen
Otto mit Familie, Nürnberg
Susanne und Andrea, München
Undine und Luca, Stuttgart
Wolfgang mit Familie, Regensburg

Beisetzung am 23.5.2006 um 13.30 Uhr auf dem Friedhof in Schwaigern,
anschließend Requiem in der Schwaigerner Kirche St. Martin.